

Koti

Ylioppilaskylässä

Sara Ailu POMM1082

Projekti tehtävä

Viikkosuunnitelma ulkomaalaisille ystäväilleni:

- 4 opetus kertaa
- 1. Lapset kohtaavat ja leikkivät yhdessä
- 2. Keittiö sanastoa -> käydään yhdessä kaupassa, kauppailistan tekeminen, suomalaisen ruoan tekoa
- 3. Uudet tuttavat kertovat kulttuuristaan. Opetellaan uusia käytännön fraaseja.
- 4. Hyvinvointi ja sauna

Tavoitteina:

1. Aito kohtaaminen ja kulttuuriin tutustuminen (kieli, ruoka, tavat)
2. Lempeä integraatio molempiin suuntiin - ymmärryksen lisääminen
3. Kielitietoisuus ja -taitoisuus. "Kielitietoutta kasvattaa pienikin tutustuminen itselle aiemmin vieraaseen kieleen" - H.Lehtonen, 2016

Asun perheeni kanssa Kortepohjan Ylioppilaskylässä, jossa asuu paljon ulkomailta tulleita vaihto-oppilaita. Minulla on kaksi lasta, joiden kanssa vietän paljon aikaa pihalla. Naapurissamme asuu pakistanilaisperhe, joiden kanssa olemme tutustuneet alunperin vain uteliaisuudesta ja ystävällisiä tervehdyksiä ilmaisten.

Kerroin tämän perheen äidille tästä projektista ja hän innostui asiasta. Korona-kevään jälkeen uskaltauduimme tavata ja vierailla toistemme luona. “Projektimme” on kestänyt nyt yhteensä neljä kuukautta ja perheistämme on tullut läheisiä.

En ole koskaan aikaisemmin tuntenut vastaavaa yhteisöllisyyttä ja kun kuulin perheen äidin kokeneen suurta yksinäisyyttä Suomessa ollessaan, koin suurta surua hänen puolestaan. Oli ilo kuulla, että olin hänen ensimmäinen suomalainen ystävänsä :-).

Tapaamme päivittäin, autamme toisiamme, leivomme toisillemme ilahduttaaksemme toinen toistaan, jaamme ilot ja surut.. Tämä matka toimii molempaan suuntaan: koemme että olemme toistemme tuki ja näin tulevana opettajana saan myös paljon uutta näkökulmaa kulttuureista, heidän ajatuksistaan ja tavoistaan. Hienointa mitä olemme yhdessä huomanneet on, että kulttuurista huolimatta olemme ihmisiä, jotka tarvitsevat toisiaan.

1. Lapset kohtaavat ja leikkivät yhdessä

Pakistanilaisperheen kolmevuotias lapsi puhuu kolmea kieltä: urdua, englantia ja suomea. Nuoresta iästä huolimatta, hän puhuu sujuvasti kieliä. Hän puhuu vähän suomen kieltä, mutta ymmärtää silti paljon.

Lapsia ei haittaa, vaikka yhteinen kieli ei ole täydellistä - opettelevathan minunkin 5- ja 2-vuotias vasta kieltä.

Yhteinen sävel löytyy heti ja uudet pelit ja leikit kiehtovat jokaista lasta.

Monikielisyys on innostanut lapsia kokeilemaan kieliä rohkeasti. Esimerkiksi 5-vuotias poikani uskaltaa käyttää englannin kielisiä fraaseja ja sanoja. 2-vuotias leikittelee omalla kehittämällään kielellä :-D

Vanhemmat kyselevät uteliaina mitä heidän lapsensa puhuu? Ja yllättyvät, että heidän lapsensa puhuu niinkin paljon suomea. Lapsi ei kotona käytä kuin omaa äidinkieltään ja englantia. Perheen äiti kysyi minulta kerran, että mitä pipi tarkoittaa? Lapsi hokee usein kun on pipi, pipi. Huomaan, että kun perhe haluaa keskustella jostain tärkeästä ilman että vieras kuulee, he vaihtavat urduksi.

Opin, että perhe ei pidä siitä, että heidän lapselleen esimerkiksi näyttää Pipsa Possu lastenohjelmaa, koska siinä esiintyy possuja. Uskonnollisista syistä sikaa eläimenä ei tule näyttää missään muodossa.

2. Monikulttuurillises sa keittiössä

Tässä muutamia kuvia
kokkailuistamme, joista on
muodostunut meille jo tapa
:-)

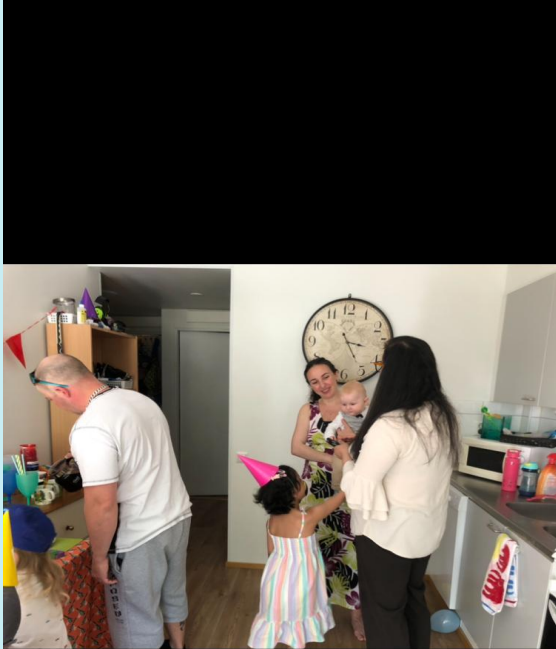
PIC•COLLAGE

Perheen äiti on kova leipomaan. Perhe tarvitsee apua kaupassa käymisessä, sillä tuotteiden nimet ovat vain suomeksi ja ruotsiksi. Perheen on vaikea löytää oikeita tuotteita ja varsinkin tarkistaakseen, ettei tuotteet sisällä uskonnon kieltämiä ruokia kuten esimerkiksi sianlihaa. Käymme kaupassa yhdessä ja kerron tuotteiden nimiä englanniksi. Äiti kirjoittaa nimet ylös suomeksi ja englanniksi. Ruokaa tehdessä on ihanaa keskustella ruoanlaitosta ja kaikesta muustakin arkisesta. Perheen äiti halusi tehdä suomalaista kalakeittoa meille. Varsin maukasta! Hän kertoo eri leivoksista ja tavoista syödä sekä ramadanista.

Lisäksi perheen äiti selventää, etteivät he käytä suomalaista lihaa laisinkaan. He ostavat lihatuotteet vain ja ainoastaan omasta kaupastaan. Tekeekö tämä kaupassa käynnistä hankalaa? Ehkä suomalaisten kauppiaiden tulisi tarjota monipuolisesti ruokatarvikkeita kaikille.

3. Uudet tuttavat kertovat kulttuureistaan

Jyväskylän Ylioppilaskylässä yhteisöllisyys ja monikulttuurillisuus on valttia ja ennen kaikkea rikkaus! Entiset naapurimme ovat kotoisin Serbiasta. Olemme perhetuttuja myös heidän kanssaan. Heidän perheeseensä kuuluu suomalaisen isän lisäksi kolme poikaa.

Toukokuun lopulla vietimme poikani viisivuotissyntymäpäivää. Kutsuimme perheet luoksemme. Järjestelyt sujuivat mukavasti, mutta minun tuli olla tarkkana tarjoiltavien kanssa. Ruoissa ei saanut olla lihaa. Mutta tähän on meille suomalaisillekin hyvin normaali käytäntö, että aina tulee tarkistaa esimerkiksi ruoka-aineallergiat yms.

Sekä serbialaisilla että pakistanilaisilla on hieno tapa muistaa myös syntymäpäiväsankarin sisarusta. Itse äitinä yllätyin kun perheen nuorin sai myös synttärisankarin ohella lahjoja. Ihana tapa! Näin me suomalaisetkin opimme uutta. Lisäksi serbialisperhe lauloi sankarille syntymäpäivälaulun serbiaksi. Upeaa!

Kesällä uudet ystäväni muistivat minua tekemällä yllätyssynttärit puistoon. He olivat tehneet oman maansa herkkuja tarjoiltavaksi. Puhumme yhdessä englantia. Serbialaisäiti ymmärtää ja puhuu jo suomea, mutta kohteliaisuussyistä puhumme englanniksi. Pakistanilaisäiti harkitsee menevänsä kielikursseille mahdollisimman pian miehensä kanssa. Lisäksi hän on jo ostanut muutaman oppikirjan itselleen, mutta niitä selaillessani pidin oppikirjoja hyvin kielioppi painotteisena ja vaikeaselkoisina.

Tästä intoutuneena kysyin pakistanilaisäidiltä että mitä hän haluaisi oppia. Perhe haluaisi opetella käytännön fraaseja ja ilmauksia. Ja oppia, miten esimerkiksi sanotaan ja toimitaan kun soitetaan terveyskeskukseen. Heidän harmikseen toisessa päässä vastaa usein suomeksi tallenne, joten on hyvin vaikea ymmärtää mitä siellä kerrotaan.

Opettelimme yhdessä fraaseja ja ilokseni pakistanilaisäiti oppi nopeaan ja lausuu kieltä erinomaisesti.

“Täydellistä kielitaitoa ei ole, vaan kukin opimme ja unohdamme jatkuvasti.” -M. Martin, 2016

4. HYVINVOINTI JA SAUNAILTA

Tarkoitukseni oli toteuttaa perinteinen suomalainen saunailta, jossa opeteltaisiin hyvinvointiin liittyviä sanoja ja keskusteltaisiin suomalaisesta saunakulttuurista. Saunailta ei voinut toteutua. Hyvä, että kysyin perheen äidiltä etukäteen asiasta. Hän valaisi minua kulttuurillisista ja uskonnollisista syistä. Ymmärsin täysin.

Vaikkei saunailta toteutunutkaan, jatkoimme keskustelua ja tämä lisäsi ymmärrystäni entisestään. Perheen äiti kertoi minulle hyvinkin kipuilevia asioita kulttuuristaan. Tämä avoimuus kiehtoo minua suuresti ja ennen kaikkea lisää ymmärrystä toista kohtaan.

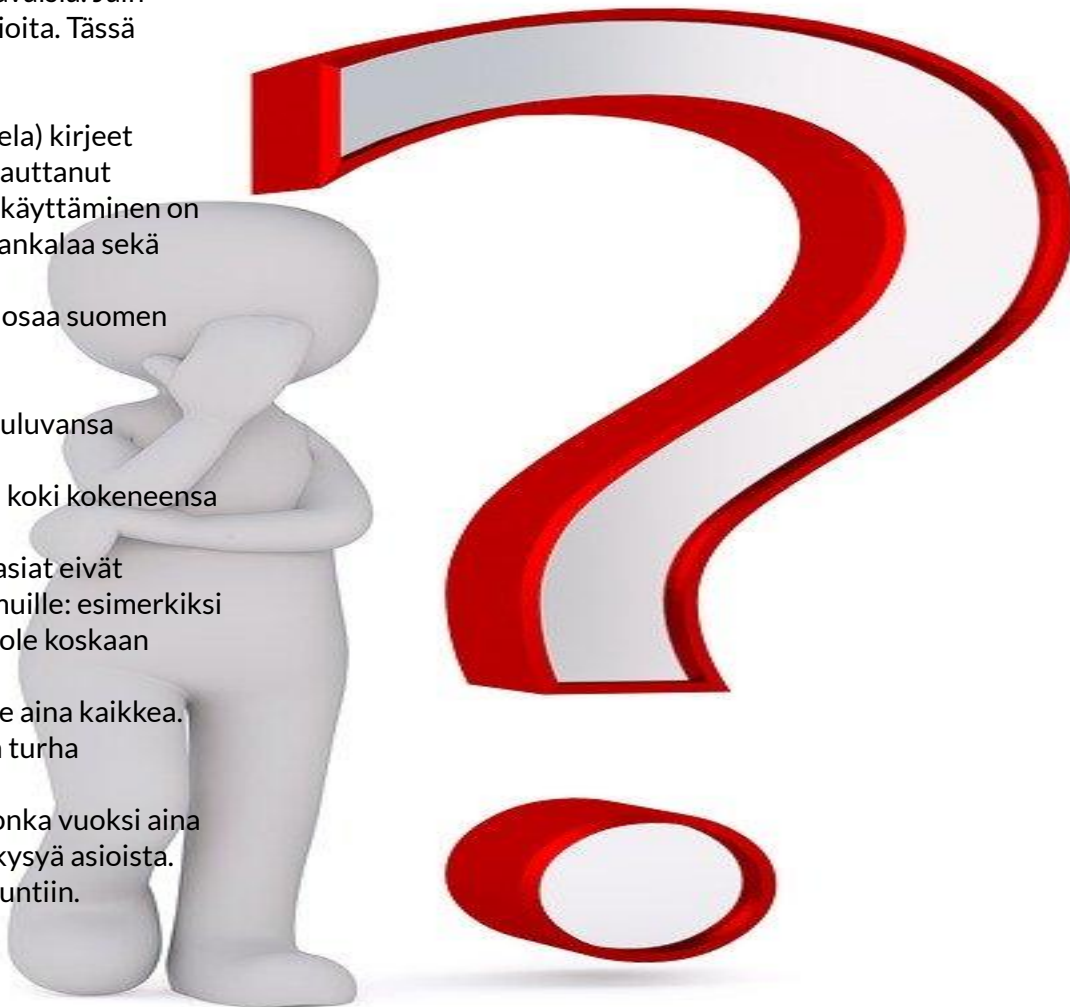
Keskustelimme myös pakistanilaisista tavoista ja arvoista. Hän kertoi minulle avioeron mahdollisuudesta ja perhehierarkiasta. Vaikka tiedostan, että perheen äidin kertomukset ovat subjektiivisia, olin silti iloinen että saan aitoa tietoa kulttuurista, jota ei välttämättä löydy kirjoista tai Wikipediasta.

Tämänkaltaiset aidot kohtaamiset ovat kultaakin kalliimpia!

Nämä kohtaamiset ovat olleet erittäin opettavaisia. Jäin pohtimaan yhteiskunnassamme moniakin asioita. Tässä muutamia esimerkkejä:

- Miksi virallisissa papereissa (kuten Kela) kirjeet lähetetään aina vain suomeksi? Olen auttanut perhettä tulkkamaan kirjeet. Tulkin käyttäminen on kallista. Kaupassa asioiminen myös hankalaa sekä lääkäripalveluihin soittaminen
- Työpaikkojen saanti on vaikeaa jos ei osaa suomen kieltä
- Moni kokee yksinäisyyden tunnetta yhteiskunnassamme, jos eivät koe kuuluvansa mihinkään porukkaan
- Positiivista on, että esim. Tämä perhe koki kokeneensa hyvin vähän rasismia Suomessa
- Meille suomalaisille itsestään selvät asiat eivät välttämättä ole itsestäänselvyyksiä muille: esimerkiksi tämän perheen äiti ei osaa uida tai ei ole koskaan polkupyöräillyt elämässään
- Ilo huomata, ettei kulttuuri määrittele aina kaikkea. Yhteneväisyyksiä löytyy paljon, joten turha ennakkoluuloisuus on turhaa!
- Uskonto määrittelee monia asioita, jonka vuoksi aina kannattaa rohkeasti ja ystävällisesti kysyä asioista. Tämä lisää ymmärrystä molempiin suuntiin.

“Integraatio on lisäksi kaksisuuntaista. Koska maahanmuuttajilla on oikeus omaan kieleensä ja kulttuuriinsa, myös vastaanottava yhteiskunta muuttuu maahanmuuton myötä.” - P. Saukkonen, 2016